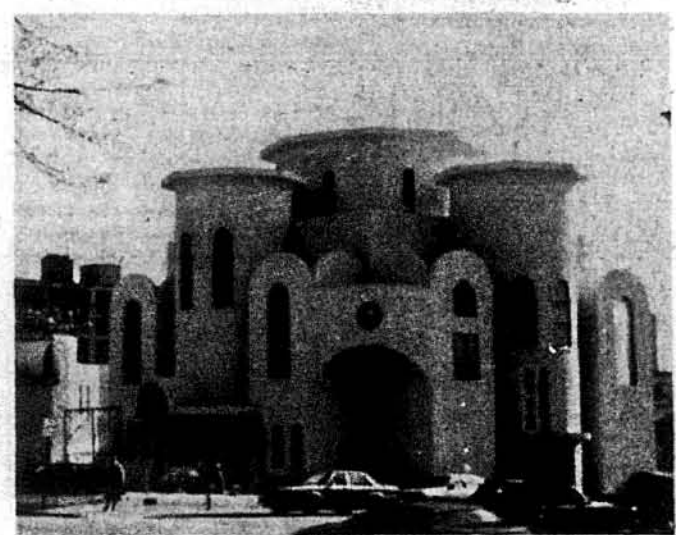

Завершується будова церкви св. Михаїла в Балтиморі

Церква св. Михаїла в Балтиморі (ще без бані); зліва — парафіяльний центр (авдиторії, парафіяльний уряд, мешкання священика).

Балтимор (Б.С.). — Вірні української католицької церкви св. Михаїла в Балтиморі вже довгі роки мріяли про зведення нового, більше репрезентативного Божого храму та парафіяльного центру. Для цього вони проводили під проводом своїх отців парохів кампанії збірки фондів та розглядалися за відповідною площею і претком будови.

По довгих розшуках парафія вдалося закупити міську площу на розі Істерн авеню і Монтфорд вулиці, на якій колись стояла міська народна школа. Площа покладала на парку в східному Балтиморі — дільниці, де жила більшість парафіян св. Михаїла. Праці над новим храмом і одночасно над парафіяльним центром почалися в 1985 році і ця будова припала на долю теперішнього пароха о. Юрія Маркевича. Концепт нової церкви, як і сподіваний парафіяльного центру, що їх

(Закінчення на стор. 3)

Появилася нова книжка

Нью Йорк. — Слідом за „Сузір'ям Лебедя" 1983 року й „Володарі Понти" 1987 року, Юрій Косач написав роман „Чортівська Скеля".

Автор взяв за тему роки підпільної боротьби проти окупації Галичини польським військом. Кульмінаційною точкою роману є вбивство міністра внутрішніх справ Перачоного у Варшаві. Вплетено в роман

баладу про Весну народів, підпільні гуртки Полісся, Підлішся, Холмищини, Волині, а також важкі факти з підпільної боротьби в час війни 1939-45 років.

Цей 456-сторінковий роман можна замовляти у видавця, пересилаючи чек, амер. дол. 18 у м'якій або 22 дол. в твердій обкладинці, на адресу: M. Kots, Rt. 1, Box 77, West Kill, N. Y. 12494.

МУР МОВЧАНКИ НАКОЛО ЧОРНОБИЛЯ

Нью Йорк. — Англомовний престижний щоденник „Волл Стріт Джорнал" помістив у п'ятницю, 6-го березня ц.р., обширну статтю свого кореспондента Пітера Гамбеля про жорстоку та турботу українських селян, які живуть в околицях Чорнобильської ядерної станції та про їхні переживання з уваги на шкідливі мовчанку совєтських властей про дані з наслідків чорнобильської катастрофи.

Життя українських селян в околицях, що нібито є в „безпечній віддалі" від засягання радіації спричиненою аварією на чорнобильській станції тому майже три роки, є нервово виснажливим в щоденній боротьбі з небезпечним і незнаним.

І. КАЛИНЕЦЬ ЗАСУДИЛИ НА 10 ДІВ

Львів. — У п'ятницю, 10-го березня ц.р., у Львові відбувся суд над членом ініціативної групи створення Марійського Товариства „Мілошеска" Іриною Калинець. Її звинуватили в організації несанкціонованого урядом мітингу.

Член Української Гельсінкської Спільки Анатолій Доценко повідомив, що в судовому вирокі стверджується ніби Молебен 22-го січня, організований І. Калинець, не був релігійним, а політичним мітингом.

І. Калинець суд визнав винним і засудив на 10 днів тюрмного ув'язнення.

В той самий день і час в іншому суді Львова відбувався суд над Михайлом Горинем. Однак біля будівлі зібралося дуже багато

людей, які протестували проти суду над важко хворим на серце М. Горинем. Тому людям оголосили, що суд не відбудеться і що його перенесено на 20-те березня. М. Гориня відпустили і люди розійшлися. Однак увечері міліція прийшла до М. Гориня, щоб забрати його. Оскільки Гориня не було вдома, то за ним приходили також в суботу та в неділю. З цього можна здогадуватися, що можливо суд заочно все таки засудив М. Гориня і тепер хочуть забрати його до в'язниці. Де тепер перебуває М. Гориня не відомо.

Появився 17-ий том

„Літопису УПА"

Торонто. — У Видавництві „Літопис УПА" вийшов з друку 17-ий том цього серійного книжкового видання присвяченого українській визвольній боротьбі під час Другої світової війни та після неї.

Книга „Англомовні видання українського підпілля, 1946 — 1947", за редакцією проф. д-ра Петра Потічного, містить підпільні видання англійською мовою має багато цікавих ілюстрацій, список скорочень, та вичерпний показник виготовлений С. Шапоком.

Всі матеріали в цьому томі походять з Закарпаття та були передані спеціальними зв'язковими до амбасад ЗСР у Варшаві, а під сучасну пору творять досить велику групу перекласифікованих документів військового розвідки в Державному архіві ЗСР.

В томі знаходяться такі видання: „Нові Ліди" — це детальний опис знищення польським військом українського селянського села Завадка Морозівська, підтверджений протоколами знізань трьох польських воїнів, які потрапили в полон до УПА.

Другий з черги документ, який також походить з 1946 року, це „Примусове виселення їх ексценсії Єпископа Й. Коциловського і українського католицького клиру Перемишля", який перекладає на базі наочних свідків перебіг брутальної акції виселення Єпископа і його капітули до СССР, як

також збезчещення та грабіж собору, церковного майна та знищення цінних архівів.

З дальших документів в книзі поміщено „Вибори в СССР", твір Я. Струха, в якому проаналізовано антидемократичну суть та примусовий перебіг цього процесу в СССР. „Фашистське страшило", цього самого автора, брошура, в якій проведено нищівну критику тоталітарних режимів фашистського типу, до яких зараховано й СССР, та брошура „Нова голодова катастрофа в Україні", яка теж написана Я. Струхом.

„Нова голодова катастрофа в Україні" аналізує ситуацію в сільському господарстві України і характеризує голодомором 1921-23 і 1932-33 років як інструмент совєтської політики, звернений проти ворожого режимові українського населення. Голод 1946-47 років це лише продовження випробуваної раніше геноцидної політики у відношенні до українського народу.

Вартість цієї брошури теж і в тому, що це не перша українська публікація, яка піднісала мареву нової голодової катастрофи в Україні в англомовному світі.

Знову ж в брошурі „До братніх чеських і словацьких народів" розкрита імперська політика супроти українського народу і його боротьби за волю та чітко викладена політична програма українського визвольного руху. Автор чи автори остерігають чехів і словаків перед легковажним трактуванням політики СССР і закликають до спільної боротьби за права народів і людини.

Хоч матеріали цього тому різні, англійська мова яких також дуже недосконала, своїм змістом вони творять одну цілість коли йдеться про ідейні позиції українського визвольного руху під час і після Другої світової війни. Вони також до деякої міри розкривають методи і способи пропагандивно-інформативної дії підпільного проводу на зовнішньому відтинку.

Замовлення на том в ціні 15 дол. можна слати на адресу: Litopis UPA, P. O. Box 97, Station "C", Toronto, Ont., M6J 3M7, Canada.

(Закінчення на стор. 4)

СССР готовий виконувати рішення Міжнародного суду

Женева, Швейцарія. — Виступаючи тут на засіданні комісії ООН з прав людини, заступник міністра закордонних справ СССР Анатолій Адамшин оголосив, що віднині Москва буде визнавати юрисдикцію Міжнародного суду в інтерпретації п'яти важливіших пунктів про права людини, прийнятих цією організацією. Аналогічна заява була зроблена у листі, що його міністер закордонних справ СССР Едуард Шеварднадзе надіслав генеральному секретареві ООН Гавіє Перезові де Куєрові.

Пояснюючи цей совєтський крок, А. Адамшин заявив, що він робиться в руслі зусиль Горбачова створити в СССР „правову державу". Крім того він дав зрозуміти, що незабаром Москва підпише факультативний протокол до міжнародного пакту про громадянські і політичні права. В цьому випадку совєтські громадяни зможуть подавати скарги на порушення прав людини у спеціальну комісію ООН, яка складається зі спеціалістів з права. Торік Мадридська стала першою комуністичною країною, яка ратифікувала цей протокол і надала своїм громадянам право звертатися зі скаргами у спеціальну комісію ООН.

Чужинські юристи, які були присутні на нараді у Женеві, також зазначили з деяких зауважень Адамшина, що тепер Москва дозволить своїм громадянам звертатися зі скаргами на власті, які змушували на

ними, у слідку комісією ООН, створену в рамках конвенції, яка забороняє тортури.

Протягом останніх двох років Москва неодноразово пропонувала, щоб постійні члени Ради Безпеси ООН — ЗСА, СССР, Китай, Англія і Франція — погодилися визнати юрисдикцію Міжнародного суду у вирішенні конфліктів, що виникають між ними. ЗСА, Англія і Франція відповіли на це, що спочатку Москва повинна визнати юрисдикцію суду в інтерпретації міжнародних договорів, підписаних Совєтським Союзом, як уже давно поступили ці країни. Совєтські представники останнім часом не роздавали зрозуміти, що Москва може відкликати свої традиційні заперечення проти постороннього арбітражу.

Коментуючи останній крок Москви, консультант Державного департаменту Ейбрахам Софер висловив надію, що це не „пропагандистський крок".

Комісія ООН повинна ще вирішити справу про розділення розслідувати порушення прав людини на Кубі, на чому настоюють З'єднані Стейти. Вона також повинна розглянути справу про аналогічне розслідування становища в Румунії, до чого закликають не тільки Швеція та інші країни Заходу, але і комуністична Мадридщина. Торік в Мадридській втекло 18,000 представників мадярських меншин, які заявили, що румунський уряд систематично переслідує їх.

У СВІТІ

ГОЛОВНА КВАРТИРА Палестинської Визвольної Організації в Тунісі повідомила, що 15-го березня там відбулися формальні розмови між представниками ПВО і американської амбасаді. Представник амбасаді ЗСА в Тунісі відмовився від коментарів в цій справі. Діалог між ЗСА і ПВО розпочався ще, як відомо, у другій половині грудня минулого року після того, як керівник палестинців Ясір Арафат визнав право Ізраїля на самостійне існування і засудив тероризм, як форму боротьби за визволення. Державний департамент ЗСА не відмовляється від пропонуваного діалогу, але передумовою розмов може бути шкідливе припинення терористичних акцій ПВО. Ізраїль не згідний з новою політикою ЗСА відносно палестинців і тому продовжує протестувати проти згаданого діалогу.

ПЕРШИЙ РАЗ ЗА 40 РОКІВ мадярські делегати взяли участь в конференції Соціалістичного інтернаціоналу, який відбувся у столиці Австрії Відні. Соціалістична партія Мадярщини була заборонена до недавня і тільки тепер керівники цієї партії дозволено відновити діяльність з передумовою, що члени партії не будуть порушувати існуючої конституції і законодавства держави. Таке саме право отримали також деякі інші політичні партії. Мадярських соціал-демократів очолює 80-річний Андраш Равес, який був на конференції Соціалістичного інтернаціоналу предметом зацікавлення кореспондентів. Він заявив журналістам, що його партія внесе корекцію прохання про приєднання в членство СІ, міжнародної організації, що її тепер очолює колишній канцлер Західної Німеччини Віллі Брандт.

ПРИНАЙМНІ 5,000 ПОЛЯКІВ, в більшості студентів і молоді, взяли участь в маніфестації, ціллю якої було відзначити роковини поліційної розправи міліції зі студентами в 1968 році. Демонстрація відбувалася під керівництвом і політичними гаслами Національного союзу студентів, організації, яка створилася в 1980 році, зараз після створення незалежної робітничої профспілки „Солідарність" і разом з нею забороненої в грудні 1981 р. після проголошення Войцехом Ярузельським війняного стану в країні. Сьогодні коли влада збирається легалізувати „Солідарність", комуністи не хочуть покищо легалізувати також студентської організації, яка виступає під гаслом: „Нема демократії без Союзу студентів". Західні спостерігачі кажуть, що сильну моральну підтримку студентам дає польська інтелігенція, зокрема професори і викладачі університетів.

В КОСОВО, АВТОНОМНІЙ області Югославії, знову неспокійно. Тим разом страйк оголошено 400 вилкопів, які належать до профспілки керівної етнічними албанцями. Косово вже на протязі багатьох років є базою боротьби між албанцями і сербами. Ця боротьба часом перетворюється у криваві удари між обидвома групами із втручанням міліції і національної гвардії. Повідомлення про страйк вилкопів передали югославське пресоове агентство ТАНЮГ, не подаючи однак, що властиво було справжньою причиною страйку.

ПРОДОВЖУЮЧИ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ інакомислячих чехо-словацькі власті в моравському місті Єглаве засудили двох дисидентів на тюрмені покарання за антисоціалістичну пропаганду. Івана Ірсу, засудили на 16 місяців тюрми і Ірші Тихого на шість місяців. Минулого місяця, як відомо, був засуджений на дев'ять місяців позбавлення волі драматург Вацлав Гавель, а шість інших дисидентів отримали від одного року до шість місяців покарання. І. Тихий збирав підписи від громадян під петицією, яку він мав намір передати головному прокураторові з вимогою, щоб він вивиняв причину смерті в тюрмі Павла Вонка. Виглядає, що чехо-словацькі власті розпочали чергову розправу проти дисидентського руху.

ПАЛЕСТИНЦІ ЖАЛУЮТЬСЯ НА НЕСПРАВЕДЛИВУ ПОЛІТИКУ ЗСА

Туніс, Альжир. — Представник Палестинської Визвольної Організації Набіб Шатт, голова політичної комісії в Крайовій раді, пожувавася речником американської амбасаді в Тунісі, яка займається підготовкою розмов між представниками Державного департаменту ЗСА і ПВО, що план З'єднаних Стейтів Америки і закликає адміністрації президента Джорджа Буша, щоб палестинці спершу припинили заохоти на окупованих Ізраїлем арабських землях, зокрема на західному березі ріки Йордан і смугі Гази, заки ще розпочнуться есенціальні американсько-палестинські розмови, не є справедливою, тим більше, що на згаданих землях знаходяться ізраїльські війська, які в ситуації припинення боротьби, „вирубать" в пені усіх противників Ізраїля і прихильників самостійності Палестини.

Н. Шатт заявив кореспондентам на спеціальній конференції, що ПВО погодиться на такий план з передумовою, що ізраїльська армія покине окуповані землі і передасть назад владу в руки цивільної адміністрації, а порядку на згаданих землях цілком добре можуть доглядувати поліційні відділи, які і так не матимуть „роботи", бо місцеві палестинці напевно послухали б зарядження ПВО і припинили б всякі акції. Чи такі акції припинять проти палестинців ізраїльські поліцейські, які на окупованих землях творять так звану

„другу озброєну по зуби армію", це друга справа, над якою варта б застановитися трьома сторонами — Ізраїлем, Державному департаменту ЗСА і головному квартирі ПВО, — заявив Шатт журналістам.

План адміністрації Дж. Буша буде представлений особисто міністрові закордонних справ Ізраїля у Вашингтоні, бо він перебуває тут на коротких відвідинах, а ПВО у Тунісі, представники амбасаді ЗСА. Палестинці, на думку Шатта, готові говорити з американцями і з ким треба, для них немає жадних перешкод і їх не в'яжуть жадні парламентні постанови. Ізраїльці натомість опрацьовують постановою парламенту, яка забороняє урядовим чинникам вести будь-який діалог з представниками Палестинської Визвольної Організації. Шатт думає, що поки існують така заборона жадні формальні переговори між ПВО і Ізраїлем на можуть відбутися і власне у цьому випадку тільки міжнародна конференція може спричинитися до зміни ситуації, бо тоді тиск на Єрусалим буде сильніший і може спричинитися до зміни парламентної постанови. Вашингтон сам не діється такої зміни, кажуть палестинці, бо ізраїльці і жиди в ЗСА, мають за великий вплив на американську політику не тільки на Близькому Сході, але у світі взагалі.

Чекісти замітають сліди

Москва. — Газета „Магаданська Правда" опублікувала статтю, в якій повідомлялося про плани ліквідації старого цвинтаря через його запускнення, бо він, мовляв, і так уже майже зруйнований. У статті зазначено, що в проєкті ліквідації цвинтаря передбачено побудувати на тому місці парк з майбутніми для розваг та крамничками для соків, води і різних ласощів.

Довідавшись про це, лєнінградський Сергій Тарасов звернувся до редакції журналу „Огоньок" з листом-закликом врятувати цвинтар від такого вандалізму, бо саме той цвинтар, за його свідченням, став останнім притулком тисяч людей, засуджених без вини до каторжних робіт.

„По всій країні тепер ведуться розшуки місць поховання жертв сталінських репресій, щоб збудувати там пам'ятник, — пише С. Тарасов, — а тут ми маємо цілий цвинтар „піонерів освіти Колими", що перетворюється повмирали, виснажені непосильною працею і голодом у таборі". В цей суворий край їх привезли з

тепліших країн, вимучивши допитами, тюрмами та етапами. Вони не дожили до реабілітації, а тепер нема кому заступитися ще й за їхні могили".

Автор розповідає, що і сам провів на Колимі 32 роки і 27 з них у Магадані. Йому довелося проводити на те кладовище багатьох невідомих, що вважалися „ворогами народу" і були вивезені сюди з різних республік. Поховані там і його друзина та сини.

Намагаючись випередити товариства охорони пам'ятників, магаданський міський виконком поспішає виконати чимось вказівку, щоб замести сліди численних злочинів, побудувавши на місці цвинтаря парк для розваг і таким чином ще й зневажити пам'ять невинних жертв.

Спроби в такий спосіб приховати злочини вже робилися в Катині, Биківні, Вінниці та інших місцях масових поховань, бо навіть недовідні кістки страчених та замучених розповідають людству про жадливі методи комуністичного вождарювання.

В АМЕРИЦІ

УРЯД ЗСА ПОДАВ ДО ВІДОМА, що в середу, 8-го березня, на передмісті Вашингтона підтримано совєтського військового аташе та обвинувачено його у шпигунській діяльності. Державний департамент і ФБІ обвинуватили підполковника Юрія Пахтусова в отримуванні засекречених документів від американців, працівника підприємства, яке пов'язане з Урядом ЗСА. Урядові чинники, які зажадали видворення совєтського дипломата поза межі ЗСА, відразу заявили, що ці події не повинні мати жадних впливів на приязні відносини між СССР і ЗСА. Совєтська амбаслада заперечувала проти наказу видворення та назвала це „умисною провокацією проти совєтського дипломатичного урядовця", при тому зазначаючи, що він не зробив нічого злого.

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ ПРАЦІ та громадських ресурсів схвалила законопроект щодо підвищення мінімальної ставки на 1.30 тобто до 4.65 дол. на год., відкинувши пропозицію Уряду президента Джорджа Буша трохи меншої підвищення отриманої з окремого ставкою для новоприйнятих робітників. Президент Дж. Буш вже давніше заявив, що накладе вето на будь-яку підвищення понад 4.25 на годину, підкреслюючи при тому, що його пропозиція „є справедливою та незмінною, як також і останньою". У відповідь на це, сен. Едвард Кеннеді з Массачусеттс, який є головою цієї комісії заявив, що він сподівається, досягнути компроміс, який буде справедливим для працюючої бідноти та що президент Дж. Буш його підпише".

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
UNA members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to

Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N.J.

P.O. Box 346 Jersey City N.J. 07303

Нова тактика Горбачова і наївний Захід

Перечитавши чотирьохсоті сторінки статтю у тижневому журналі „Ю. С. Ньюс енд Ворлд Ріпорт“ з 13-го березня ц. р. п. з. „Советська зброяна потуга — змінений підхід до зброї“ — найперше враження — це подив, як відповідальні чинники Заходу знаменито зорієнтовані в усіх справах советського війська. Цю статтю склали американські журналісти у Москві, Лондоні і Вашингтоні, покликаючись при тому на найбільш авторитетні джерела.

Йдеться про розбудову советської збройної потуги після Другої світової війни. Хоч цю війну совети виграли (без допомоги без Америки, прогнали б). — Друга світова війна коштувала Советському Союзу до 20 мільйонів жертв. В одному Ленінградському обширі згинув мільйон 300,000 осіб. Це рекордова цифра втрат, бо, наприклад, невдачний наступ німців проти Великобританії коштував їм 53,000 вояків, а Гітлера і Гасаскі разом втратили відсиченої на них американської атомової бомби 200,000 осіб. Ці величезні людські втрати поруч із порушеною країною (найбільш потерпіла Україна), переконали Сталіна і його наступників аж до Брежнєва включно, що треба здвигнути таку збройну силу, якій не дорівнював би весь Захід — і цю ціль Москва досягнула.

Вона має сьогодні під зброєю 5,500,000 вояків, у тому числі 2 мільйони наземних військ. У Центральної Європи, у сателітських країнах Москва втримує 625,000 вояків плюс 37,000 танків. СССР має ще 2,300 бойових літаків, 8000 ракет на різну віддалі і 8,000 бойових ракет. Разом — 11,500 ракет з атомовими „головками“. До приходу до влади Горбачова військові кола в Москві наставлені були на несподіване заатакування Заходу, щоб війна не велася на території СССР. Але гамульцем таких агресивних планів була проблема мобілізації і несподівано Афганістан дав лекцію, що не вільно легковажити собі противника. На військові цілі СССР витрачає 6 до 20 відсотків всього крайового прибутку, всупереч твердженням теперішнього советського міністра військових справ Язова, — що тільки 3 відсотки. Це найбільші в бюджеті СССР суми — на військові цілі (докладної цифри ніхто не знає, бо ці видатки розміщені у різних ресурсах), але вони довели економіку імперії над берег пропасті. Зрозумів це Горбачов і зрозуміли колись всемогутні керівники ГПУ. Тому Горбачов виготовив новий стратегічний план: перетворити советські збройні сили, наставлені на наступ на такі, які потрібні для оборони. Чи це стратегія, чи тільки тактика? У цій статті американського журналу наведено „резольюції“, з якими Горбачов виступив 7-го грудня минулого року на Генеральній Асамблеї Організації Об'єднаних Націй в Нью Йорку: зменшити наземні війська на півмільйона вояків, — відтягнути з Мадярщини, Східної Німеччини і Чехо-Словаччини 16 танкових дивізій, що дає 70,000 танків, як теж 8,000 гармат і 800 бойових літаків. Горбачов пропонує скасування атомової зброї найкращого гаранта безпеки Заходу.

Виступ Горбачова був обрахований на внесення ферменту в ряди НАТО і Горбачов дуже не помилявся. Ліберальні кола в усіх країнах Заходу повірили „на слово“ Горбачову, не пригадуючи собі, як виглядає тепер советська експансивна закордонна політика. У 1984 році шеф штабу советських збройних сил маршал Ніколай Огарков передбачав, що у наступній великій війні взагалі не будуть користуватися атомовою зброєю, — в наземних військах совети завжди матимуть велику перевагу.

Зрештою, відколи Горбачов зробив себе також президентом, себто і начальним вождем збройних сил, він перевів також в їхній верхівці поважні змни, позбувшись маршалів і генералів з доби Брежнєва та призначивши „своїх“. Таким чином відійшов маршал Андрей Ахромєєв та на його місце пришов Дмитрій Язов, як міністер військових справ. Горбачов тісно пов'язав пліями, виготовлювані у советському штабі з власними політичними планами. Чого Горбачов не взяв на увагу це те, що в головній квартирі командатури НАТО з американським генералом Джаном Галвіном сидять люди, які не є наївними людьми лівих поглядів і знають факти. До тих фактів належить дрантивне виготовлення різних советських родів зброї, належать теж труднощі, що їх Горбачов зустріне у переговорах з іншими, як за Регена, представниками ЗСА. Генерал Джан Галвін зразу же після згаданої промови Горбачова в ООН заявив, що „треба бути обережним“. Цієї самої думки є президент Буш. СССР зламав уже стільки договорів, що вірити йому не можуть.

Кому, як не суддям, найліпше знати про тиск партійних та урядових советських органів на діяльність так званих „народних судів“.

Отож голова Воскресенського міського народного суду Московської області В. Бородин, який раніше працював у апараті Державного Контролю КПСС, в журналі „Огоньок“ ч. 7 розповідає про власний досвід в судових органах.

„Незважаючи на те, що Конституція СССР і союзних республік, законами про судовий устрій та нормами Кримінально-процесуального кодексу і Громадянсько-процесуального кодексу суддям була гарантована юридична незалежність, фактично цієї незалежності немає“, — пише Бородин. Дали він наводить приклад, коли виконавчий комітет міської ради чинив перешкоди громадянам в обміні житловою площею. Ті подали до суду і суд виніс рішення на користь позивачів. Виконавчий комітет міської ради і не подумав виконувати рішення суду. Коли ж суд попередив, що у випадку невиконання виконавчим комітетом рішення суду в п'ятиденний строк, винних буде оштрафовано на 200 карбованців, працівники міської

Н. О.

СУД, — ЯК ЗАСІБ РОЗПРАВИ В РУКАХ ПАРТАПАРАТЧИКІВ

ради обурилися. Голову суду і суддю викликали до заступника виконавчого комітету і протягом години пробирали їх так, що суддя жінка розпалахалась. А головні народного суду сказали: „Керівництво міського комітету партії і виконавчого комітету міської ради розчароване вами і зробить відповідні висновки“.

Часто трапляється, що хтось із суддів приходить до голови народного суду з проханням передати справу іншому, бо зі справи випливає, що суд мусить прийняти рішення не на користь виконком, а це означає, що суддя ніколи не отримає помешкання, адже ж він стоїть на черзі в тому ж таки виконкомі.

Виконавчий комітет міської ради також контролює листи громадян і листи, що стосуються діяльності суду. Працівники виконкому вказують, що суди їм підкорені, так само, як міліція і прокуратура. Юридична незалежність суддів фактично є фікцією. Крім того, відсутня й матеріальна незалежність суддів, середньомісяч-

ний заробіток яких становить 147 карбованців. „Суддя в нас не має ні значення, ні авторитету, ні пошани“, — стверджує В. Бородин. — І сталося це в результаті авторитарності в партії, беззаконня з боку державних керівників, котрі робили свої чорні справи, використовуючи апарат НКВД (міліція), ОГПУ (комітет державної безпеки), позасудових органів (трийок). Звичайно, і суди використовувались, як органи розправи. В нашій державі до останнього часу суд, прокуратура, міліція були зброєю в руках партійного апарату, котрий вимагав одного — покритого виконання. В більшості випадків думка керівників партії й уряду була вище закону“.

Такий досвід здобув В. Бородин всього лише за шість років праці в судових органах. Що ж тоді могли б розповісти судді, що працювали на своїх посадах по 20 і 30 років? Чи розкажуть колинебудь? А це розкажуть вони винесли тисячі несправедливих вироків.

„В картотечі інформаційного центру Управління внутрішніх справ, де я працюю, — розповідає юрист Г. Іжбулдин з Челябінська, — зберігаються картки обліку на засуджених. В кожному ящику до 40 і більше карток з написом „довідок не давати“. По картках з такими написами легко підрахувати, що число репресованих тільки по нашій Челябінській області становить понад 20 тисяч. Щоденно піддавалися репресіям 25-30 людей. Більша половина з них страчені, або померли на каторжних роботах“.

Юрист Г. Іжбулдин в тому ж таки 7-му числі „Огонька“ розповідає про численні справи, засуджених в 1937-38 та інших роках з резолюціями „розстріляти“, „піддати каторжним роботам“, „вислати в концтабір“. Виявляється, термін „концтабір“ совети використовували ще в тридцятих роках. Ознайомившись з багатьма справами Іжбулдин встановив, що часто невинних людей арештовували й засуджували до страти всього лише за один-два тижні. Розстріли були масові, щодня розстрілювали по кілька десятків людей. Вироки здійснювались

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Л. Л.

Релігійні мотиви в мистецтві

Від 28 січня до 12-го лютого в православній катедрі св. Володимира (Нью Йорк) відбулась виставка, присвячена релігійним мотивам в українському образотворчому мистецтві. Цим катедрі завершила відзначення Тисячоліття Хрищення Русь-України.

Було експоновано 41 твір 21-го мистця різного віку, вишколу і стилю.

Три картини видатного майстра Петра Холодного — молодшого виконані у традиційному українсько-візантійському стилі. Одну з цих картин П. Холодного щойно закінчив, і вона ще не експонувалась. До речі, чудові образи іконостаю в катедрі належать творчості П. Холодного.

Продовжувачем цієї мистецької традиції є двадцятирічний учень П. Холодного Християн Глушко, який в одному образі показала повне опанування цієї візантійської форми, а в інших картинах — помітне успішне пристосування цієї форми і стилю до виставочного для неї сучасного світобачення.

Різноманітність мистецького трактування в поєднанні з живими образами додала, глибока поезія релігійним сюжетам учасників виставки вражали переконливістю. Це стосується, наприклад, вишитих, мальованих і оздоблених різним намистом, прожитих надзвичайно складним і фантастичним світлобаченням ікон покійного О. Стефана Савчука і паніматики Теклі. Ці твори легкого переступають межі буденно-звичайного і творять величність задуманого сюжету. Цінність вишитих образів отця Стефана Савчука і паніматики Теклі полягає ще в тому, що виготовлення їх, як також і повного іконостаю робилися протягом понад 20 років із метою привезти їх до вільної України для побудови святого храму Божого. А тепер ці образи і різьблені іконостає прикрашають церкву святого Володимира на українському селі в Баунд Бруку.

Імпозантне враження справляють великого розмору настінні образи Миколи Голодика. Картина на сцені церковної залі із двома анголами і сурмами по обох краях драматично і велично завдає тон великого свята виставки. В цій картині М. Голодик викликає релігійний мотив про те, як Вероніка подала Спасителю покривало, щоб він втер обличчя, після чого на покривалі відбилися обличчя Спасителя.

Три картини відомого майстра Михайла Мороза з далішим кроком у закріпленні ним його власного мистецького рівня. Експресію ністихний стиль і смілива кольористика образів М. Мороза промінують українським чутливістю, романтизмом і майже музичним ритмом.

Ровесник М. Мороза маестро Михайло Черешньовський висунув нове на виставку своїм відлитим у гіпсі рельєфним образом Божої Матері із Ісусом на руках. Цей образ, створений на сімдесят сьомому році життя спеціально для відзначення Тисячоліття, чарує не повторною внутрішньою теплою, ніжністю, легким простотою — пригнітеними, притаманими для всієї творчості М. Черешньовського.

Володі цими властивостями, але своєрідно с видатна мисткиня Ярослава Геруляк. На виставі вона була представлена двома іконами Божої Матері в емальовій кераміці. Ці образи незвичайні своїм поєднанням етнографічного кореня з особливостями Я. Геруляк чистою ліричною лінією.

Анатолій Гончаренко виставляв елегантну графіку церков.

Список учасників виставки завершували такі образотворці: Юліан Засць, Селва Лесбегерез-Голдик, Ірина Титла, Занон Голубець і Лариса Завріненко.

Окремо слід відзначити картини з приватної колекції єпископа Антонія. Це — величезна ікона Ісуса Христа, менша ікона св. Іоана.

(Закінчення на стор. 4)

ВИКРИТА МИНУЛОГО ЛІТА шпигунська шайка серед американських військових і стационованих в Західній Німеччині, є значно більшою та поважнішою справою, як це досі припускали. Таке твердження вийшло з ФБІ після того, як в Швеції засуджено за шпигунську активність двох братів-лікарів, Імре та Сандора Керчсіків. Колишній сержант американської армії Клайд Конрад передавав викрадені документи та таємні звідомлення НАТО через згаданих лікарів, які є уродженцями Мадярщини, але проживають в Швеції, а вони передавали в руки мадярської розвідки.

ВЕЛИКИЙ КРОК ВПЕРЕД зроблено у перевірках федеральним прокуратором різного роду закупках, що їх полагоджували Пентагон з приватними фірмами та контракторами, після того, як один з колишніх віцепрезидентів фірми Юнісис признався до підкупів урядовця Департаменту оборони. Федеральний прокуратор Генрі Гадсон заявив, що визнання за собою вини колишнього віцепрезидента Юнісис Чарльза Гарднера та двох інших значно прискіпить закінчення цієї вже й так доволі розголошеної справи шахрайства, підкупів і інших зловживань високими урядовцями Пентагону.

Нас мало тут і не в зброї наша сила, Нам наша правда вща всіх щедрот, Допокі гідність нас не залишила, Допоти не загине й наш народ... Над мареннями нашими і снами Із наших ран, і крови, і ганьби В нові світи ми прострем снами, Змужнілими стократ для боротьби... Шануйте їх, лелайте їхню вроду, кохані наші!... — Нас не підвести. Крім гідності своєї і народу Нам нічого синам заповісти. Вони здвигнуться, — сильні нашим духом, І зайдом губи скривить переляк! І зорі, зорі, зорі — Усіоті їхній нездоланий шлях!

А тих, що не вірять мові, тих золотих скарбів скитських могил, які поділяв цілий світ, він називав „недолугим бидлом — на цепу (російської брехні) і кротами, що бояться глипнути правді ввічі. І закінчує:

(Закінчення на стор. 3)

У західних країнах дані про цивільне летунство — це відкрита книга. Натомість у Советському Союзі органи безпеки засекретили дані про це, як і про цілий ряд інших підприємств. Аж треба було гласності, щоб їх відмовити і можна було дещо довідатися. І так, у лютому ц. р. Борис Панюков, заступник міністра летунства СССР дав інтерв'ю, саме із якого черпає деякі дані.

Ф. Лукіянович

СОВЕТСЬКИЙ АЕРОФЛОТ

Заснований 66 літ тому, Аерофлот — це найбільше цивільне летунське підприємство світу, бюджет якого в 1988 році внісся 4,7 біл. рублів, або 7,8 біл. доларів та який zatrudнює 75,000 працівників. Із цієї суми 60 відс. аерофлот віддає державі (це гарний приклад), а решта 40 відс. уживає для оплати своїх працівників, утримання літаків, летовищ, закуп реманенту, тощо.

У 1987 році Аерофлот перевіз 123, а у 1988 році 125 мільйонів людей. Якщо взяти до уваги, що населення СССР вносить 260 міль., то навіть віднявши число пасажирів із закордонних літів, як також і різних інших, як, наприклад, Інтуриста, годі не прийти до висновку, що населення країни є рухливе та що не хутеє усталими Аерофлоту. Це тим більше, що 15-ом міль. осіб відмовлено квитки через брак місця.

Більш, як будь-яке інше, советське летунство відзначається різкістю своїх плюсів та мінусів, тому в наступних уступах ми розкажемо про ці контрасти.

Одне око сміється...

Аерофлот, як й інші підприємства світу, поділив свої літи на закордонні та внутрішні, і це природне, але у Советському Союзі різниця якості між цими й іншими летами — дуже різка. Советські пільоти мають марку добре вишколених фахівців, але особливо до закордонних літів, добір залогів є строгий — вибирають тільки найкращих і це саме відноситься до обслуговування. Ім заздрити, бо за кордоном вони мали змогу закупити різні речі, яких не можна знайти на советському ринку та перепродати їх із належним заробком.

Ця селекція залогів, що старалась задовольнити вимоги подорожувачів, опрадалась в тому, що на Аерофлот було мало, якщо взагалі, нарікань, а це дало високу оцінку цілості, хоч вони зовсім не повинні відноситися до внутрішніх літів.

Советські літаки, типу Ту-154, наблизу до середнього віддалі, та Ілюшин, на далеку віддалі, далеко не дають того комфорту та вигоди, що американські Боїнги, французькі Конкорди чи інші, західного виробу літаки, які анчі в них не смаколюки. Советські літаки, солідної будови також доставляють вас до місця призначення.

Шо, однак, гідне уваги, це показник безпеки Аерофлоту, бо, якщо вірити Б. Панюкову, — а сумніватися немає причини, то у 1987 році Аерофлот, зазнав 15 ударів із 47-ма смертними випадками, тоді, як у 1988

році це відношення було 16 із 85 смертними випадками. Але у ці жертви не включено одного коня на летовищі Чимкенті (у Казахстані), що спричинило 30,000 дол. шкоди, як літак приземлювався. Цей показник безпеки — дуже промовистий. Інше явище — це прямо смішна ціна за літи, що згідне із цінами на інші подібні удодження, як, наприклад, 20-25 карбованців місячно за помешкання, дуже низькі ціни за воду і каналізацію, за газ та електрику. Так за однопісний квиток від Москви до Баку, із віддаллю на 1,300 миль, коштує 21 карбованців. Тоді ви здивуєтесь, що на далеку віддалі хтось хоче телепатися автобусами чи колісатися у потягах, тоді, як літаком за чотири години можна долетіти до даного місця.

Друге око — плаче

Ряд недомагань у секторі Аерофлоту, що їх можна б позбутися без ніяких труднощів, зв'язуються питоменності системи СССР, із надмірною та утятиливою бюрократією. Це так, як прорізати гордіський вузол.

Ці нарікання, як і недомагання відносяться майже виключно до внутрішніх літів, зокрема відносно незадовільного обладнання та випосаження поодиноких летовищ.

Як було вже зазначено, 15 миль. осіб не змогли отримати квитків, мовляв, через

скитських могил. Шевченко протестував у „Розритій могилі“:

І могили мої милі
Москва розривас.
Нехай рис, розкопує,
Не своє шукає...

І закінчує в поемі „Чигрин“:

Розсипаються могили,
Високі могили —
Твоя слава...

А із „Послання“ плывуть його слова:

Отака то наша слава
Слава України!
Отак і ви прочитаєте.
Щоб не сонним снилися всі неправди,
Щоб розкрилися високі могили
Перед вашими очима!

Бо вже тоді — грабували скарби, але поширили всякі обманні про історію Скитії. Найважливіша з них це т. зв. хронологічна схема про побут скитів на Україні від VIII до III ст. перед Хр. Це „канон брехні“ російської історіографії, що тривав вже майже 200 років. А тому, що нові джерела і археологічні знахідки доводять протисторичність цієї схеми, її „поправлено“, що все, що перед VIII ст., це „перескитська доба“, а після III ст. це „післяскитська доба“.

Є приповідка, що кожна брехня мусить мати свій кінець, так сталося і тепер. Знайшовся Борис Мозолевський, нині наш найважливіший археолог, якому доля признала стати вирішальною постаттю у скитській проблемі. Він мав змогу зробити одні з найкращих розкопів і відкриттів з XX сторіччя. (Майже всі золоті скитські скарби, що були на виставі в Метрополітен музеї, походили з його знахідок. Так, як Т. Шевченко був співцем зовнішньої краси могил, як символ давньої слави і волі України, Мозолевський увійшов до їхнього нутра і виявив у їхній зміст і мистецтво, як докази величності їхньої історії.

У своїй праці „Скифський степ“, що появилася 1983 року (Київ, „Наукова думка“) він надає думку, що „Золоті

Д-р Олександр Драгнєвський

ТАРАС ШЕВЧЕНКО ПРО КОЗАЦЬКІ МОГИЛИ

Тарас Шевченко згадає біля 100 разів (побіжно) про могили, які називає козацькі, історичні, предкові, наспині, кургани, гори, дніпрові гори, святі могили, а то й могили киських царів, як скитського царя Кавура, біля Кременчука, Королівські й ін. („Наймичка“, т. II, ст. 79).

В часах Шевченка Україна жила ще давньою і новою традицією, а в скитській (санскритській) мові „козак“ означало — лицар-воїн. Козацькі могили-це могили лицарів Т. Шевченко їх утотожнює, але й розрізняє:

Од козацтва, од гетьманів...
Більш нічого не осталося.
Та і ті розривають...

А далі він повторяє:

Задайте праведних гетьманів,
Де їх могили? Де лежить
Останок славного Богдана?
Де Остраниця стоїть —
Хоч би убога могила?
Де Наливайкова? Нема!
Живого і мертвого спалили.
Де той Богун?
Де Тарас
Де поділился? Згоріла?
А чи затопило
Синє море, твої гори,
Високі могили,
Мовчать гори, синє море,
Могили сумують...

Могили-гори Шевченкові поезії, це символи колишньої слави і волі; вони — містерія України! Вони всі круглі, а круг у скитській символіці означав вічність — це незначення земляні печаті відвічних власників — автохтонів України. На початку XIX сторіччя почалися перші розкопки

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
Метрополії Нью Йорку

запрошують Вас на

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

з нагоди

95-річчя Українського Народного Союзу

який відбудеться

в суботу, 1-го квітня 1989 р. Початок о год. 6-й веч.

в Українському Народному Домі, 140 Друга Авеню, Нью Йорк, Н. Й.

— ЮВІЛЕЙНІ ПРОМОВИ І КОНЦЕРТОВА ПРОГРАМА —

Одг. вечірній

Даток: \$25.00

Зголошення з чеками виставленими на UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, просимо

вислати до 20-го березня 1989 р. на адресу:

UNA DISTRICT COMMITTEE c/o SELF RELIANCE ASSOCIATION
98 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

За посередництвом ГЕНРІ МІХАЛЬСЬКОГО

УКРАЇНСЬКИЙ АНСАМБЛЬ ПІСНІ І ТАНКУ

ОСЛАВ'ЯНИ

КОНЦЕРТОВЕ ТУРНЕ по ЗСА І КАНАДІ

що його спонсорує

Український Народний Союз / Комітет Українців Канади

МОНТРЕАЛЬ, Кве. — Середа, 29-го березня, 7:30 веч.
Plateau Hall, 3700 Calixa Lavalee

СИРАКУЗИ, Н. Й. — Четвер, 30-го березня, 7-ма веч.
Fowler H.S. Aud., 227 Magnolia Street

КЛІВЛЕНД, Огайо — П'ятниця, 31-го березня, 7:30 веч.
Brooklyn H.S. Aud., 9200 Biddulph Rd. — BROOKLYN

БОРРЕН, Миш. — Субота, 1-го квітня, 7-ма веч.
Fitzgerald H.S. Aud., 23200 Ryan Rd. and 9 Mile Rd.

ЧИКАГО, Іл. — Неділя, 2-го квітня, 4-та по пол.
Lane Tech. H.S. Aud., Western Avenue and Addison Street

ПІТСБУРГ, Па. — Середа, 5-го квітня, 8-ма веч.
Bellefield Annex, 315 S. Bellefield Avenue (Овкланд)

ВАШІНГТОН, Д. К. — Четвер, 6-го квітня, 7:30 веч.
Archbishop Carroll H.S. Aud., 4300 Harewood Rd. NE

ЮНІОН, Н. Дж. — П'ятниця, 7-го квітня, 7:30 веч.
Burnet Junior H.S. Aud., Caldwell Avenue and Morris Avenue

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, Па. — Субота, 8-го квітня, 7-ма веч.
Northeast H.S. Aud., Cottman and Algon Street

НЬЮ ЙОРК, Н. Й. — Неділя, 9-го квітня, 2:30 по пол.
Hunter College Aud., 695 Park Avenue

КЛІФТОН, Н. Дж. — Неділя, 9-го квітня, 7:30 веч.
Senior H.S. Aud., 333 Colfax Avenue

КЕРГОНКСОН, Н. Й. — Вівторок, 11-го квітня, 7:30 веч.
Soyuzivka — Ukr. Nat'l Assoc. Estate, Foordmore Rd.

ПОТТСВІЛЛ, Па. — Середа, 12-го квітня, 7-ма веч.
Academic Center, 1501 Laurel

С. БАВНД БРУК, Н. Дж. — Четвер, 13-го квітня, 7:30 веч.
Дім Української Культури, 135 Davidson Avenue

ЙОНКЕРС, Н. Й. — П'ятниця, 14-го квітня, 7:30 веч.
Saunders H.S. Aud., 145 Palmer Rd.

БОСТОН, Масс. — Субота, 15-го квітня, 7:30 веч.
Kresge Aud. — MIT, (Cambridge), Mass. Avenue

ГАРТФОРД, Конн. — Неділя, 16-го квітня, 3-тя по пол.
Bulkeley H.S. Aud., 300 Wethersfield Avenue

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Вівторок, 18-го квітня, 7:30 веч.
Eastridge H.S. Aud., 2350 E. Ridge Rd.

БАФФАЛО, Н. Й. — Середа, 19-го квітня, 7-ма веч.
McKinley H.S. Aud., 1500 Elmwood Avenue

ОШАВА, Онт. — Четвер, 20-го квітня, 7-ма веч.
St. George's Church Hall, 38 Jackson Avenue

ГАМІЛТОН, Онт. — Субота, 22-го квітня, 7:30 веч.
Delta Secondary School, 1284 Main St. E.

ТОРОНТО, Онт. — Неділя, 23-го квітня, 3-тя і 7-ма веч.
Convention Center Theatre, 255 Front Street W.

Завершується...

(Закінчення зі стор. 1)

дівельних матеріалів: залізо-бетонні фундаменти, сталевий скелет-структура, викинення зовнішніх стін модерною виправкою („драй-витом“). Бані заплановано за традицією з дерева та будуть вони покриті мідяною бляхою. Церква матиме понад сто футів висоти і буде найвищою будовою в своїй ділянці.

Парафіяльний центр уже викінчений — горішню аудиторію вживається з 1-го жовтня 1988 року як тимчасову каплицю, а долішню залу для парафіяльних імпрез та недільних свіданків і обідів. В парафіяльному центрі викінчене уже також і мешкання священника і в ньому живе о. Парох з грудня 1988 року.

Завершення будови нової церкви св. Михаїла уже близьке. Видвиження бань почнеться в квітні цього року, а згодом і викінчення нутра церкви, на яке йде зараз збірка кампанія. Покладання нової церкви заплановане на осінь 1989 року на день її партону.

Причинитися до будови Божого храму богоугодне діло для Християнина, як рівно і доказ його живої віри. Не кожному однак трапляється нагода стати учасником такого світлого діла. Саме з тих міркувань місцева парафія, інформуючи громадську ЗСА про поступ будови нової церкви в Балтиморі, пропонує читачам стати співучасниками будови цього величного Божого храму та просити приєднати свої пожертви на будову нової церкви на адресу: St. Michael Building Fund c/o St. Michael Ukrainian Catholic Church, 2401 Eastern Ave., Baltimore, Md. 21224.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ
ДІТИ ДО
УКРАЇНСЬКИХ
ШКІЛ!

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додів

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені
ROCKEFELLER CENTER
630 5th Ave., Room 1803
New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі
105-37 64th Avenue
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 459-0111

НОВА КНИЖКА

НОВА КНИЖКА

„ЧОРТІВСЬКА СКЕЛЯ“

РОМАН

Юрія Косача

Дол. 18.00 у м'якій, 23.00 у твердій обкладинці

Замовлення слати:

M. KOTS, Rt. 1, Box 77, West Kill, N.Y. 12494 U.S.A.

ІВАН ДЕМ'ЯНЮК ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ:

„ВИ ЗАСУДИЛИ... ЛЮДИНУ ЯКА Є ЗОВСІМ НЕВИННА. НЕВИННА ОСОБА.“

„Я НЕ Є ІВАН ГРОЗНИЙ І НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ СВИДОК Є САМ БОГ, ЯКИЙ ЗНАЄ ШО Я НЕВИННИЙ.“

„МЕНІ ЦЕ НЕ НАЛЕЖИТЬСЯ. Я НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ — І БОГ Є МЕНІ СВИДКОМ.“

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ — ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ...

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANUK
DEFENSE FUND

P. O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192

Комітет Підготовки Зустрічі Абсолютентів Української Гімназії в Мюнхен-Карльсфельд

запрошує
ВП. Професорів, Товаришів і Товаришів з Родинами на

ТОВАРИСЬКУ ЗУСТРІЧ

яка відбудеться

24-25-го червня 1989 року на Союзівці

Прощу зголошуватися і замовляти кімнати прямо на Союзівці.

UNA Estate "Soyuzivka"

Foordmore Rd., Kerhonkson, N.Y. 12446. Tel.: (914) 626-5641

За додатковими інформаціями прошу писати або телефонувати до ВІРІ МОКАНЮК-КУШНІР
28 Ritchie Dr., Yonkers, N.Y. 10705. Tel.: (914) 423-1895

Тарас Шевченко...

(Закінчення зі стор. 2)

Дай припасти до тебе, дай тобі

поклонитись чолом і плечем,

Земле рідна, оплачена потом і кров'ю, — скитіє!

Кобзар Т. Шевченка збудив нашу національну свідомість, „Скитський степ“ Моздєвського стане основою нашої правдивої історії.

Шевченко писав у своїм деннику (журналі): „Я люблю археологію, я вважаю людей, що пошукати себе тій таїнственній історії. Я вповні признаю користь тих розкопок“.

Розкопки великих могил дуже важливі, але в останніх десятиліттях почали досліджувати систематично і могили меншого розміру. Є можливість, на підставі знімок з літака зльотувати ті місця поховань. Декілька років тому було повідомлення в „Огоньку“, що на Харківщині знайдено біля 12,000 таких могил, а в листопаді 1987 року, в тому же самому „Огоньку“ була вістка, що на Подоннію на Полтавщині є їх біля 30,000. Над розкопками працюють цілі експедиції. Академік М. Лесков, президент Археологічної секції Академії Наук УРСР, помітив в Українському Історичному журналі (1967 р. 124.) дуже важливу статтю: „Нове в стародавній історії півдня України“, де він стверджує: „В результаті розкопок з кам'яного віку, поселень епохи бронзи, одержано великі: різноманітний матеріал, що має важливе значення вивчення стародавньої історії півдня України. Ще донедавна археологічні пам'ятки східного Криму, датувалися неолітом (приблизно V тисячоліття до н. Хр.), що саме тоді відбувалося його поселення“.

Тепер відкрито стоянку епохи мезоліту: вона сягає від XII до VII тисячоліття до н. Хр., відома в історії людства, як час винаходу лука і стріли. Знахідки кремінних знарядь, уможливили синхронізувати з пам'ятниками інших територій і аналогічних знахідок у гірському Криму, причорноморських степах і північно-західного Кавказу. Рівночасно поховальний обряд (ямний, катакомбний і зрубний) і специфічна кераміка є дуже типові на цих територіях від VII до III тисячоліття і доказує спільну (дольменну) культуру від Кавказу, Криму і північного Причорномор'я.

Таким чином збіг пам'яток III і початку II тисячоліття отримав нове пояснення. Тепер мова повинна йти не про окремі культури, а про єдину культуру древнього населення Криму і північно-східного Причорномор'я.

Такий приблизно є погляд академіка Д. М. Лескова. Реасумуючи думки цих двох наших найвизначніших археологів, можемо прийти до висновку, що ці території творили від непам'ятних часів одну етнографічну цілість. Консеквентно другий параграф російського „канону

Суд — як засіб...

Закінчення зі стор. 2.

навіть у дні совєтських свят — 7-го і 8-го листопада чи 1-го січня. Серед розстріляних значаться цілі родини, люди похилого віку, інваліди громадянської війни, юнаки, дівчата і навіть школярі.

Під час реабілітації в 50-их роках не було навіть спроби розповісти родичам страчених уся правду. В офіційних повідомленнях про реабілітацію приховувалися справжні наслідки. Замість того, щоб повідомити про розстріл і день, коли це здійснилося, писали видумані діагнози: „розрив серця“, „інфаркт легень“ і таке інше, а дату смерті переносили на 40 років пізніше. Такі ж брехливі відомості родичі репресованих продовжували отримувати ще й тепер, оскільки заборону „довідок не давати“ ніхто не відмінив. Отже мільйони людей не тільки не знають про факт розстрілу, вони не знають і справжньої дати смерті своїх близьких. Безліч репресованих ще й досі не реабілітовані.

Г. Іжбуллін наводить детальні виписки з шістьох облікових карток на розстріляних, серед яких значиться троє Котельникових: батько, мати і донька-школярка. 28-го листопада 1937 року заарештували П. В. Котельникова, „трийка“ засудила до розстрілу 2-го грудня 1937 року, вирок виконано 21-го грудня 1937 року. Реабілітовано 18-го червня 1956 року. Дружина та 18-ти річна донька були заарештовані 12-го грудня 1937 року, засуджені до розстрілу 27-го грудня того ж року, розстріляні 1-го січня 1938. Реабілітовані 15-го лютого 1958 року.

Пореабілітаційний запис на розстріляного Павла Губина свідчить, що він помер 25-го жовтня 1943 року від дистрофії легенів. Насправді ж його заарештували 29-го грудня 1937 року, засудили 2-го січня 1938 року і розстріляли 11-го січня 1938 року. 23-го вересня 1988 року внук Губина на свій запит отримав з управління КГБ таке ж брехливе повідомлення: „помер 25-го жовтня 1943 року від дистрофії легенів“.

Юрист Іжбуллін закликає створити спеціальні комісії для вивчення матеріалів про репресії, добитися відміни заборони на видачу правдивих відомостей родичам, скласти списки всіх страчених і опублікувати їх, а також реабілітувати всіх невинно засуджених до концтаборів і заслання.

Згідно з останніми повідомленнями, перегляд справ несправедливо репресованих по Челябінській області вже розпочався. Треба сподіватися, що нарешті дійде черга розслідувати злочини, вчинені не лише у відношенні до російського народу, але й до українського та всіх інших народів Совєтського Союзу.

А тим часом суди продовжують бути зброєю в руках совєтських партпаратиків, не задумуючись, що колись стануть відомими і справи їхніх рук.

брехні“, що Крим був грецькою, чи римською колонією ще перед скитами, є вигадкою, яку вмовляють в нас ще від окупації Криму 1783 року.

Ці кам'яні споруди в малих похованнях є теж у кожній великій могилі; одні малі, тільки гріб, але в багатьох, головню в Криму, Кубані і в Україні, їхня архітектура прибирає дуже імпозантні розміри і форми склепін. Навіть російські археологи признають, що ця архітектура більше імпозантна ніж єгипетські піраміди. Це відноситься головню до т. зв. ступенчастих пірамід, що конструктивно більше схоплюються ніж одверті єгипетські. Дромоси (входи) до головню камери поховання, є або ступенчасті, або циліндричні, або навіть круглі копули. Всі ці споруди є з тесаного пісковика, або й з граніту. На стінах є часто різного роду кольорові живописи, виконані „аль фреско“. Є теж інкрустовані чорно-білі квадрати і крути, що були якоюсь символікою, рунами, або геральдикой скитів. Але найчастішим знаком, що появляється у скитських могилах є рівнораменний хрест, з поширеними раменами, (як в наших церквах), що від тисячоліть був у скитів символом сонця, що знову символізувало Бога.

Другий мотив, що найчастіше повторюється на стінах погребельних камер, це дерево життя у формі стилізованих галузів серева, рослин і квітів, що повторюється теж на різних мистецьких виробках, що, без сумніву був геральдиною (гербом) скитської нації від тисячоліть і що з часом, щораз виразніше, розвивався у герби босфорських царів, звідки взяв свій початок і взірць тризуба Володимира Великого. Це зовсім помилкова думка, що він був його монографом.

Один з наших найвизначніших науковців академік Віктор Драчук (він теж археолог) подає — у своїй монументальній праці „Тамгооразне знаки Северного Причорномор'я“ 64 форми різних розвоєвих (похідних) форм нашого тризуба, починаючи з монет Босфорського Царства, аж до Київської Русі. Це дерево життя займає теж центральне місце на пекторалі скитського царя — найбільшого шедевр скитських золотих пам'яток. Зміст його трьох ярусів уважається скитським Віруєм. Його аналіз є теж наявним доказом, що скитське мистецтво було своєрідним і не мало жодного відношення до грецького.

Науково-популярний доказ, що його влаштує Літературно-Мистецький Клуб для вшанування ювілею Тараса Шевченка, буде рівночасно музейною виставкою (у прозірках) внутрішньої архітектури скитських могил і деяких шедеврів скитського мистецтва. Це буде теж спроба синтезу традиційної, історичної пам'яті Т. Шевченка про козацькі могили (скитські заповідники), передачі (модерно говорючи) в генетичній транскрипції його генів. Бо не виховання, чи вплив оточення дали надхнення його геніальних ідей, але зов крові, в якій був успадкований незвичайний конгломерат генів його предків з тисячоліть. Цілий його кобзар є пронизаний про могили — святі — думками найясніші... „щоб розкрились перед вашими очима“ — їхня слава!

Гори мої високі,

Не так і високі.

Як хороші, хороші, блакитні здалека...

Він навіть відчуває якусь провинку, що замало їх оспівав, бо кінчить:
Простіть, високі, мені,
Простіть... Я Богу помолюсь,
Я так її, я так люблю
Мою Україну убогу,
За неї душу погублю...

На жаль, не історики, а археологи стали його послідовниками. Вони „знутра“ могили відкрили ці золоті скарби — золоті книги нашої історії, які кличуть: Такою була наша слава й історія — ваша історія!

Джерело — Скитія це одна з найстаріших імперій старовини, а скити — найчесніша і найсправедливіша нація.

Моздєвський кличе:

Нам наша правда — вища всіх щедрот.

Допоки гідність нас не залишила.

Допоки не загине наш народ!

Милуйте їх, не лійте їхню крову,

Кохані наші!... Нас не підвести...

Могили кличуть: Наш початок не Русь, а Скитія!

Ми не Русь-Україна, а Скитія-Україна!

У світлі пам'яті Дорогого СТРИКА,
КОРИСЯ УКРАЇНСЬКОГО ТЕАТРУ,

ЙОСИФА ГІРНЯКА

складаємо 100 дол.

на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Нью Йорку

Рочестер, Н. Й. Люба і Любомир БІЛІК з Родиною

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ НАМ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
ТАТА, ДІДА І СТРИКА

бл. п. д-ра

Миколи Терлецького

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в українських католицьких церквах:

св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж. 19-го березня 1989 р. о год. 11:30 ранку;

в соборі св. Родни у Вашингтоні, Д. К., 8-го квітня 1989 р. о год. 10-й ранку.

Просимо згадати Покійного в своїх молитвах.

В смутку:

ЖІНКА

ДІТИ

ВНУКИ І РІДНІ

23-й Курінь Уладу Пластунів
Сеніорів ім. Гетьмана
Богдана Хмельницького

повідомляє у глибокому смутку,
що дня 13-го березня 1989 р. в Пассейку, Н. Дж.
відійшов на Вічну Ватру на 76-му році життя
член-співосновник Куреня,
пластун сеніор праці

бл. п.

ЯРОСЛАВ БЕЗУШКО

Дані про похоронні відправи у слідуючому числі „Свободи“.

Релігійні...

(Закінчення зі стор. 2)

„Різдво” — П. Холодний, мол.

Обидві картини вишиті о. Колошом з надзвичайною тонкістю техніки і відчуття. Порівняно з іконами о. Савчука і паніатки, ці образи є більш традиційні; вони, зокрема, показують високорозвинену уяву і вплив латинської традиційної образності у вишитій

мозаїці. З цієї ж колекції єпископа Антонія вражає образ розп'ятого Ісуса Христа, елегантний образ св. Антонія у візантійському стилі, рельєфно вирізьблений з дерева і де-не-де позолочений, картину дзвіниці святої Софії в Києві намаював Н. Пачковський.

УРЯД ЗСА ПОГОДИВСЯ видати візи в'їзду трьом членам Палестинської Визвольної Організації, щоб вони могли бути учасниками конференції в Колумбійському університеті, темою якої буде мир на Близькому Сході. Оправдуючи це потягнення, речник Державного департаменту Чарльз Редман відразу зазначив, що ці три „не мають за собою жадних терористичних актів”. Одобрення цих віз не означає, що Уряд ЗСА змінив своє наставлення, чи радше закон, на підставі якого осінню 1988 року відмовлено в'їздову візу провідникові ПВО Ясірові Арафатові на відкриття сесії Організації Об'єднаних Націй. Теперішня відмова могла пошкодити й так на не дуже стійкі початки переговорів ЗСА з ПВО.

ЖИТТЯ І ТВОРЧІСТЬ

ГАЛИНИ ЗАХАРІЯСЕВИЧ-ЛИПИ

Заходом 64-го Відділу США в Нью-Йорку 11-го лютого ц.р. Стефанія Гнатенко виголосила дуже цікаву доповідь про життя і творчість Галини Захарієвич-Липи, ілюструючи її прозірками. Вечір відкрила голова Християнської вітальні доповідачку і численні зібрану публіку.

Галина Липа — це художниця-графік малих форм, яку можна зачислити до визначних графіків ХХ століття, невідомо і невизна на в Україні як і невідомо поза межами України. Галина Липа — дружина лікаря, поета, гуманіста д-ра Юрія Липи. Народилася в селі Рахія в Івано-Франківській області 28-го квітня 1910 року. Середню освіту здобула у Львові в гімназії СС Василіанок, згодом вступила до Львівської політехніки, на відділ архітектури. Як здібна студентка, дісталася на студії Віденської промислової школи завдяки стипендії Митрополита Андрія Шептицького і там закінчила студії з відзначенням в 1938 році. Всі, хто знав Галину, згадують її як всесторонню людину з прекрасними вокальними даними. Любила співати, знала мови, філософію, а її вдача чарувала людей.

Галина — це мистець ніжної душі. Не уявляла собі життя без мистецтва. В музичному інституті ім. Лисенка у Львові навчалася гри на фортепіані і брала лекції співу у світової слави співачки Соломії Крушельницької, з якою заприятелювала, студіюючи у Відні, і яка звернула увагу на великий музичний талант Галини, на її велике знання українського фольклору. В

Портрет Галини Липи. Худ. Б. Сойка (сангіна, папір, 1986).

1944 р. Галина Липа зі своїм чоловіком Юрієм і двома доньками виїхали на Словаччину. В дорозі викликали д-ра Юрія до жінки приймати роду. Вони затрималися, лікар зробив операцію, вийшов з хати і там же, на очах жінки і дітей, його катують і вбивають.

Перед Галиною — важкий шлях, вона змушена була залишити тримісячну доньку Марту і, залишившись зі старшою донькою Іванкою, змінює прізвище на дівоче — Захарієвич і постійно ховається перед переслідуваннями влади. По якомусь часі вона вер-

Галина Липа. „Това” (акварель, папір, 1959).

тається і просить, щоб її віддали її дитину, однак ті люди не хочуть віддати дитини і грозять, що виведуть її з дому. Галина стоїть німо за воротами і прилягає до своєї дитини, не кажучи ні слова. Шойно за 20 років Марта, два місяці до смерті Галини, дізналася, що це її мама.

В 1945-1948 рр. Галина студіювала теорію музики у Львівській консерваторії і брала знову лекції співу у Соломії Крушельницької, яка нею і Іванкою зайнялася і дала їй матеріальну і моральну підтримку.

Під час операції зуба пошкоджено у Галини її голосові зв'язки і її кар'єра як співачки пропала.

Галина всецільо віддалася малюванню. Ще у Відні почала працювати над абеткою і закінчила її в 1940 р., з якої залишилося тільки кілька літер. Як жінка Юрія Липи не мала можливості дістати працю. І коли інші художники пішли на компроміс з накиненим мистецьким напрямком соцреалізму, Галина, хоч не мала ніяких засобів до життя, не пішла на компроміс, не зда-лася.

1951 р. доля дещо усміхнулася до неї. За порадою Ірени Гургули, мистецько-знавця, Галина звернулася до цеху розпису тканин і там зразу побачили в ній неперевершений талант. Мистецтво Галини подобалося усім і є зрозумілим широким масам. Стефанія Гнатенко привезла з України велику кількість прозірок і показала присутнім, вміло описуючи, з великим знанням мистецтва і з великою любов'ю до творчості невідомої досі незвичайної художниці.

Творчість Галини ніжна, оперта на народний пісню, народних традицій, на казковому світі і уявному світі дитини. Вона — хосняча енциклопедія українського фольклору, народних та стрілецьких пісень. Вона душею відчувала мистецтво і вміла його передавати олівцем, аквареллю, а головне технікою „батик”. Вона залишилася в історії української культури як многогранний мистець. Кожна її картина навіяна чаром. Вона сама складала казку і творила до неї незрівняно красиві ілюстрації. Ілюструвала народні казки, пісні, колядки. Серед великої кількості прозірок затаїлися „Правда”, „Троїсті музики”, „Писанкарка”, „Гуцулик”, „Аве Марія” Шуберта — інтерпретація української Мадонни і багато інших. Прегарні серії поштовків на різні okazii, яких ціна по її смерті зросла високо. Остання праця, це ілюстрації до поеми І. Франка „Каменярі”.

Останні літа Галини були повні болю, спричинених недугою пістняка, але вона не нарікала, сприймала все так як необхідне. Померла 10-го червня 1968 року у Львові і похована на Личаківському цвинтарі. 20 літ по її смерті відбулася мистецька виставка праць Галини Липи, яку організувала Стефанія Гнатенко, але не дозволено вшанувати її пам'яті ні видати каталогу, який вже був підготований до друку. Кінчаючи свою доповідь, С.

Гнатенко сказала: „Чи треба вмерти, щоб доказати, що ти був живим”. Талановитих жінок треба підтримувати за життя. Робити заклик, щоб організоване жіноцтво в рядах США разом з українським Музеєм видали монографію Галини

Захарієвич-Липи, що була нагородою за її вклад у скарбницю українського мистецтва. Християнська вітальня подякувала членці 64-го Відділу С. Гнатенко за її цікаву доповідь.

Евстахія Гойдиш

ЛЕТУНЬКА ЛІНІЯ ІСТЕРН Ейрлайн, котра вже більше як тиждень не може функціонувати через страйк механіків і пілотів, оголосила в четвер, 9-го березня ц.р., своє банкрутство, зареєструвавши його офіційно у федеральному суді. Це потягнення згідно з твердженням президента фірми Френка Лоренцо було єдиною можливістю бойкоту частини врятувати фірму від цілковитої ліквідації. Натомість провідники профспілки твердять, що це було зроблено з розумом виграти на часі і тим самим примусити страйкуючих механіків і пілотів повернутися до праці.

ВИСТУПАЮЧИ У НЬО ЙОРКУ в четвер, 9-го березня ц.р., перед агентами Управління боротьби з наркотиками, президент Джордж Буш відновив свій заклик про відновлення смертної кари для вбивників членів законодавчих органів, поліції, агентів розвідки служби та агентів боротьби з наркомафією. Для слухачів виглядало, що він легенько скритикував ньюйоркський стейт за те, що вже 25 років не погоджується на привернення смертної кари, одначе він заявив, що буде старатися цей закон увести на федеральному рівні. Президент Дж. Буш старатиметься всіма силами привернути увагу всіх громадян ЗСА до жадлих наслідків наркомафії.

Мур мовчанки...

(Закінчення зі стор. 1)

агенції атомової енергії з осядком у Відні.

Однак в Україні та Білорусі, країнах найбільш пошкоджених чорнобильською аварією, треба було чекати та домагатися більше, як два з половиною роки, щоб почали в дуже мінімальних дозах просякати інформації для місцевих громадян. У наслідок того громадяни України почали домагатися більше даних і дійшло до того, що міністерство здоров'я України, потвердивши, що радіація в даних околицях є „нормальною”, все таки дало рекомендацію, щоб п'ять сіл переселили. Занепокоєння громадян з дня на день зростає, а ще більше воно поширюється через різного роду історії, що час до часу появляються в місцевих газетах. Для прикладу автор наводить історію про те, що худобу з близьких до Чорнобиля місцевостей вивозили на годівлю в інші околиці, а описали привозили назад, вбивали на м'ясо, яке вже називалося „продуктом з інших околиць”.

Багато більше цікавих речей доводяться місцеві громадяни України завдяки відвазі та наполегливості кількох осіб, як кінопродюцент Георгій Шклярєвський, Микола Машенко, директор кіностудії ім. О. Довженка в Києві, чи Євген Корбєцький, один із семичленної групи Українського інституту ядерних дослідів, що хотіли самі точно поміряти висоту радіації в околицях Чорнобиля. Саме з їхніх розповідей про те, як влада старалася їм на кожному кроці робити перешкоди, доводиться населення про те, що західний світ давно вже знає. Створено два короткометражні фільми про Чорнобиль, один заборонено, другий дозволено на обмежені висвітлення, в наслідок чого різного роду комісії їздять перевіряти вже

давно відомі речі, але конкретних дій немає. Один успіх це те, що з огляду на присутність позамісцевих чиновників, в цих місцевостях появились харчові продукти з інших частин СССР, з яких і місцеві люди можуть користатися.

Не зважаючи на запевнення властей, що жадної небезпеки немає, П. Гамбел стверджує, що народ не вірить і далі живе в постійному страху і непевності, зокрема в околицях Чорнобиля, де до речі вже всі реактори є урухомлені.

ПРЕКРАСНІ ПИСАНКИ (правдиві та дерев'яні) в різних взорах та в різних цінах.

SERVICE

UKRAINIAN TYPEWRITERS also other languages complete line of office machines & equipment.

JACOB SACHS

251 W. 98th St.
New York, N.Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 East 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE
Управа Українського Національного Цвинтаря-Пам'ятника та мавзолею полагодує всі справи пов'язані з похороном і похованням в ЗСА.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 458-0630
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

ЦІНИ ОГолошень

у щоденнику „Свобода” та у „Ukrainian Weekly”

ЦІНИ ОГолошень у щоденнику „СВОБОДА”

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки	\$ 6.00
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.)	\$10.00
Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по за кожний інч (1 інч x 8 шпальт)	\$10.00
Якщо до оголошення включається знімок — коштуватиме додатково:	
Фоторепродукція на одну шпальту	\$ 8.00
Фоторепродукція на дві шпальти	\$10.00
Фоторепродукція на три шпальти	\$12.00

Оголошення на чергове число мусить впасти до Адміністрації 2 дні перед появою числа.

ЦІНИ ОГолошень в англійському тижневику UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки	\$10.00
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.)	\$20.00

Оголошення на чергове, недільне видання, мусить впасти до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА

Телефонічно оголошень НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки КЛЕПСИДРИ

Посвідки заплачених рахунків за оголошення висилаємо тільки на спеціальне прохання.

New book in stock!

Beautiful Album!

A MILLENNIUM OF CHRISTIAN CULTURE IN UKRAINE

IN ENGLISH LANGUAGE

Edited by Andrew Sorokowski, Rostyslav Hluvko and Daria Darewych.

Published by the Ukrainian Millennium Committee in Great Britain, London, 1988, printed by Ukrainian Publishers, pages 197. Big album format, luxurious paper, many colorful illustrations. Price \$42.00. Available in Svoboda Book Store.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
New Jersey residents add 6% sales tax.

Вже підготовляють до друку ЧЕТВЕРТЕ видання сімтомової наукової праці під заголовком

“EDUCATION”

о. д-ра Остапа
Е. Оришкевича

Замовлення вже тепер треба післати.

Ця сімтомова праця коштує 235.00 доларів враз із пересилкою; її можна буде набути, написавши на адресу:

Rev. Dr. Ostap E. Oryshkewych,
373 Carmel Road
Millville, N.J. 08332
Tel.: 609-825-4826

Приймається оголошення СЯТОЧНИХ ВЕЛИКОДНІХ ПОБАЖАНЬ у „Свободі”

Адміністрація „СВОБОДИ” запрошує ВШановних Читачів, Установи, Організації, Товариства, Професіоналістів, Купців і все Громадянство передати свої традиційні святочні привітання у збільшеному Великодньому числі, що зайдуть у найдавший закутний світ.

Великий тираж „СВОБОДИ” та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартості і значення.

ЦІНИ ОГолошень:

1 цаль через 1 шпальту	\$ 7.00
1 цаль через 2 шпальти	10.00
2 цалі через 2 шпальти	20.00
3 цалі через 2 шпальти	30.00
4 цалі через 2 шпальти	40.00
5 цалі через 2 шпальти	50.00
6 цалі через 2 шпальти	60.00

та в інших розмірах

ОГОлошення ПРИЙМАЄТЬСЯ:

до 15-го березня 1989 р. за новим стилем,
до 15-го квітня 1989 р. за старим стилем

Оголошення святочних побажань, РАЗОМ з ГРОШОВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилають до:

“СВОБОДА”

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

ВІДКРИТА ЦІЛИЙ РІК ДЛЯ

ВАКАЦІЙ
і
СВЯТКУВАНЬ

ЯКЩО ВИ ПЛАНУЄТЕ:
ВЕСІЛЬНІ ПРИЙНЯТТЯ
РОДИННІ СВЯТКУВАННЯ
ЗУСТРІЧ ОДНОКЛАСНИКІВ
ЗБОРИ
ЧИ ВЕЧЕРЮ ПРИ РОМАНТИЧНОМУ
СВІТЛІ СВІЧОК

СОЮЗІВКА ПРИЙМАЄ ЗАМОВЛЕННЯ
ВЖЕ НА 1990 р.

ПРЕКРАСНИЙ ВИБІР
РІЗНИХ СМАЧНИХ
ХАРЧІВ

ПІД ЗІРКАМИ

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate
Foondmore Road Kerkhonsen, New York 12446

914.626-5641